

Z Piekarskich Wież

MIESIĘCZNIK PARAFIALNO - SANKTUARYJNY
NUMER 1 (226) - 12 STYCZNIA 2014 ROK XIX



Bóg się rodzi...
(s. 6)

Z okazji nowego 2014 Roku Pańskiego życzymy,
by w życiu naszych czytelników
Jezus znalazł należne Mu miejsce!

Redakcja



Figurka Dzieciątka Jezus ze żłóbka w Bazylice,
uświęcona przez kontakt z miejscem narodzenia w grocie w Betlejem.
Figurkę ufundowała grupa *Wieczernika Modlitwy za kapłanów*.

PRZED STAJYNKOM

Jerzy Komor

Kej byś Ty sie Jezusicku we Piekarach tu urodził
Niy był by Ci żodyn Herod śmierciom groził.
Zrobiła bych Ci kolybecka ze miękiego piyrzo,
Miołbyś puding, i kołocki i ku tymu melka świyrzo.
Ze ciynkigo potna, ze promykow światła..
Uszyła bych Ci koszulka i ku tymu jakła.
Siod byś sie mój Jezusicku podle swoi woli.
My by kole Ciebie wszyjscy we kołecku stoli.
Fajne by my kolyndy dło Ciebie śpiywali
A gwiozdka na niebie mrugłaby w łoddali.
Potym z gyszynkami ruszyłaby procesyja
Łodebraliby je dło Cia Jozef i Maryja.
Kozde dziecko by Ci dało swoje bawidelka,
Ciepłe zoki, szal i wonionce mydelka.
Maszkytow trocha , bo zymby psujom
I ponek i gruszek , niych Ci smakujom .
Tak sie myśla, cym by Cie jesce ugościć,
Cym Twoja kolybka Jezusicku wymościć?
Wszystko bych Ci dała Jezusicku kochany,
Ale cy byś tym boł uradowany ?
Pamiyntom księżoskowe mondre naucanie

... że:

Nojlepsze w sercach dzieciak znojdzies pomiyszkanie!

W NUMERZE:

Styczeń - w liturgii i moim życiu	4
uBoga droga.....	5
Rozważania o Bożym Narodzeniu.....	6
Hej kolęda, kolęda.....	8
Fotogaleria.....	10
Zrozumieć liturgię	12
Rozmaitości parafialne	14
Statystyka sanktuaryjna 2013r.....	17
Statystyka parafialna	18

12.01.2014.r

Niedziela

Chrztu Pańskiego „A”

Jezus przyszedł z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć chrzest od niego. Lecz Jan powstrzymywał Go, mówiąc: «To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?» Jezus mu odpowiedział: «Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe». Wtedy Mu ustąpił. A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły mu się niebiosy i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. A głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie».

Ewangelia wg św. Marka
3, 13-17



STYCZEŃ - W LITURGII I MOIM ŻYCIU

ks. Rajmund Machulec

Atmosferę stycznia tworzy Uroczystość Bożego Narodzenia. Oktawę Bożego Narodzenia zamyka Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. Świetlany klimat tego okresu wnosi do niego Jezus Chrystus, który objawia się Mędrcom i całemu światu jako Bóg - Człowiek, Pan i Zbawiciel, Bóg z nami. Dopełnieniem Objawienia Pańskiego jest Święto Chrztu Pańskiego. Wielkość i klimat okresu Narodzenia Pańskiego podkreślamy przekazywaniem sobie wzajemnie życzeń świąteczno - noworocznych.

Dzień „Nowego Roku” - pierwszy dzień roku kalendarzowego:

- jest dniem Jezusa Chrystusa - naszego Boga i Pana, „nową Erą” w historii świata i „Kalendarzem” naszego życia
- jest dniem Maryi - Bożej Rodzicielki, „Gwiazdy Nadziei”
- jest „dniem pokoju”, bez którego nie da się żyć, gdy brak go w sercu, domu i świecie

Jezus Chrystus „Bożą Nadzieją”

Encyklika papieża Benedykta XVI „Spe salvi” ukazuje Jezusa, który otworzył wszystkim ludziom - na oścież - mroczne wrota czasu, przyszłości. On jest Bogiem o ludzkim obliczu. On nas odkupił, zanurzył w Sobie, będąc jedynym Źródłem życia i miłości. On jest „Drogą, Prawdą i Życiem”. Jezus Chrystus jest niegasnącym słońcem, które weszło nad wszystkimi ciemnościami historii, będąc naszą „Bożą Nadzieją”. Maryja jest nazywana także „Gwiazdą Morza” i „Gwiazdą Nadziei”. Wiek XXI o ile nie zostanie wypełniony nadzieją sięgającą aż do Chrystusa i w Nim zakotwiczoną, pograży się w chaosie zbrodni. Państwo pozbawione wartości religijnych jest niczym innym jak budowlą stojącą na piasku i

chwiejnie dryfującą po morzu świata. Jediną niezawodną Nadzieją świata jest Jezus Chrystus - Emmanuel.

Przesłanie znalezione w kalendarzu:

*O ile istnieć będzie prawość duszy,
wówczas zaistnieje szlachetność w człowieku.
O ile istnieć będzie szlachetność w człowieku,
wówczas zaistnieje zgoda w rodzinie.
O ile istnieć będzie zgoda w rodzinie,
wówczas zaistnieje ład w narodzie.
O ile istnieć będzie ład w narodzie,
wówczas zaistnieje pokój na świecie. ■*



UBOGA DROGA...

ks. Adam Zgodzaj

Adwent dla wielu z nas kojarzony jest z roratami. Wczesne wstawanie, codzienna mobilizacja i wspomnienia tych rorat sprzed lat, kiedy w śniegu i mrozie podążaliśmy do kościoła. Nie mogło być więc inaczej podczas zeszłorocznego Adwentu, choć akurat pogoda była bardziej wiosenna niż zimowa.

„uBoga droga. Skarby niebieskie”. To hasło minionych rorat, które gromadziło w naszej bazylice każdego dnia dziesiątki dzieci, ale i tłumy dorosłych. Pomysł na tegoroczne roraty dał sam papież Franciszek, który tuż po wyborze na Stolicę Piotrową powiedział: „Jak bardzo chciałbym Kościoła ubogiego i dla ubogich! Na roratniej drodze przy kawie i herbacie poznaliśmy świętych, którzy w szczególny sposób poświęcili swoje życie służbie najuboższym i najbardziej potrzebującym. Każde dziecko otrzymało planszę oraz obrazki z wizerunkiem spotkanych świętych. To dzięki nim uświadomiliśmy sobie jak bardzo w swojej historii Kościół troszczył się o ubogich. W czasie całych rorat zbieraliśmy również pieniądze – grosiki, które przeznaczymy na rzecz potrzebującego dziecka z naszej parafii. Naszej podróży towarzyszył pies, dla którego

w konkursie wybraliśmy jednogłośnie imię „Faruś”. Wielką atrakcją, jak zwykle okazało się losowanie nagród. Ze składanych odpowiedzi, które miały przypominać ozdoby świąteczne, udekorowaliśmy okazałą choinkę. Miłym zaskoczeniem był dla nas list papieża Franciszka skierowany specjalnie do uczestników roratnich spotkań. Nasze roraty zakończyliśmy wspólnym zdjęciem. I choć było nam trochę szkoda końca tego czasu, to każdy z nas został ubogacony i zachęcony do tego by samemu w codzienności iść drogą miłości i wrażliwości na drugiego człowieka, a roraty przecież znowu będą... za rok.

Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w organizację zeszłorocznych rorat – dzieciom za wytrwałość, rodzicom za zaangażowanie, ofiarodawcom darów do „serca” za życzliwość. ■



Fot. S. Dacy

19.01.2014.r
II Niedziela Zwykła „A”

Jan zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: "Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie". Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzcić wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi». Jan dał takie świadectwo: «Ujrzałem Ducha, który jak gołębicą zstępował z nieba i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: "Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym". Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

Ewangelia wg św. Jana
1, 29-34



„DO SZOPY, HEJ PASTERZE...” ROZWAŻANIA O NARODZENIU BOGA

Adam Reinsz

Święta Bożego Narodzenia to czas niezwykły.
Wigilia, spotkania w rodzinnym gronie,
wspólne kolędowanie i adoracja przy
żłóbku. Trudno wyobrazić sobie święta
choćby bez jednego z tych elementów.
Weszły już one bowiem głęboko w tradycję
nie tylko uroczystości i obrządków
kościelnych, ale także w tzw. kulturę popularną.



Fot. S. Dacy

Wiąże się z tym także i pewne
niebezpieczeństwo. Wspomniana
wcześniej kultura popularne
bombarduje wszystkich świąteczną papką już
w zasadzie od początku listopada. Tym sposobem
dekoracje, kolędowanie na falach radiowych
i w centrach handlowych sprawiają, że wielu
zapomina o tym, że Boże Narodzenie świętujemy
dopiero 25 grudnia. Z pewnością może się ono odbyć
bez choinki, bez kolęd i szopki. Straci przez to trochę
na uroku, ale nie są to elementy najważniejsze.
Papież Franciszek mówił w świątecznym kazaniu,
później także w życzeniach, że aby czas Bożego
Narodzenia był naprawdę czasem owocnym, Bóg musi
najpierw narodzić się w naszych sercach.

W podobnym tonie wypowiada się także autor
pięknej XIX-wiecznej angielskiej pastorałki *O Little
Town of Bethlehem*. W ostatniej zwrotce tego
pięknego utworu ukryta jest modlitwa. Brzmi ona tak:

*O święte dzieciątko z Betlejem,
prosimy Cię, przyjdź do naszych serc.*



Fot. S. Dacy

*Wyrzucamy z nich grzech, bo chcemy,
byś narodził się w nich.
Słyszemy już chór aniołów
zwiastujących nam radość wielką.
Bo Ty narodziłeś się dziś,
Zbawco świata, Emanuelu.*

Pastorałka ta przypomina o tym, co jest istotą
Świąt. Papież Franciszek posunął się nawet o krok
dalej 26 grudnia we wspomnienie św. Szczepana
męczennika mówiąc, że wizja bajkowego Bożego
Narodzenia nie ma wiele wspólnego
z rzeczywistością. Nie oznacza to oczywiście,
że szopki betlejemskie należy wyrzucić, zrezygnować
z choinek i kolęd.

W liturgii, a także całym Kościele niezwykle
ważną rolę odgrywa tradycja. Postanowiłem skupić
się na wyjaśnieniu, chociażby w kilku zdaniach
znaczenia szopki betlejemskiej, która pomaga nam
w przeżywaniu Świąt Bożego Narodzenia.

Wszystkie elementy znajdujące się w scenach
Bożego Narodzenia mają za zadanie nie tylko oddać
atmosferę świętej nocy Narodzenia Pańskiego, ale
mają one także swoje znaczenie symboliczne. Papież
Benedykt XVI w książce *Jezus z Nazaretu. Dzieciństwo*
w przystępny sposób wyjaśnia wiele aspektów
związanych z wczesnym życiem Jezusa, także z jego
narodzeniem. Joseph Ratzinger (Benedykt XVI)
pisze, że Jezus, który przyszedł na świat w szopce już
w chwili narodzenia dokonuje swego rodzaju
przewartościowania. Urodził się nie w gospodzie lecz
w stajni. Od początku swego życia jest on zatem
ponad tym co ma znaczenie dla świata, poza jego



Fot. S. Dacy

materialną sferą. Dalej, pisze Ratzinger, Maryja położyła swe dziecko w żłobie, który w swym podstawowym i pierwszym zastosowaniu jest przecież miejscem z którego jedzą zwierzęta. Bóg położony w żłóbku jest zatem pokarmem żywym dla całego świata. Ważne wydaje się także to, że Dzieciątko Jezus zostało owinięta w pieluszki, co teologicznie może wskazywać na znak wskazujący godzinę śmierci na krzyżu, bowiem Jezus sam w sobie jest Darem ofiarnym.

Podsumowując krótkie i pełne niedopowiedzeń rozważania dotyczące stajenki betlejemskiej należy jeszcze raz zwrócić uwagę na fakt, że nie jest to tylko scenka przedstawiająca postacie wyjęte z Pisma Świętego, ale pełna symboliki prawdziwa ikonografia chrześcijańska. Wiele elementów posiada nie tylko odniesie do symboliki ziemskiej, ale także do wielkiego Boskiego planu zbawienie człowieka, każdego z nas.

P i e r w s z a S z o p k a Bożonarodzeniowa została zbudowana w 1223 roku. przez świętego Franciszka z Asyżu. W noc Bożego Narodzenia w kościele w małym włoskim mieście Greccio ustawił on scenkę przedstawiającą Boże Narodzenie opisane przez ewangelistów. Była Maryja, Józef i Dzieciątko Jezus położone w żłobie. W okresie Bożego Narodzenia przy bocznym ołtarzu w Bazylice pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny i świętego

Bartłomieja w Piekarach Śląskich, od wielu lat przygotowywana jest bożonarodzeniowa szopka. Woskowe figury Świętej Rodziny, pasterzy i mędrców pojawiły w tym roku wraz z zupełnie nową figurką Dzieciątka Jezus. Za przygotowanie szopki odpowiada Siostra Rafała z piekarskiego Zgromadzenia Sióstr Boromeuszek, która przygotowując stajenkę współpracuje z proboszczem i kustoszem Bazyliki ks. Władysławem Nieszporkiem. Spod ręki siostry Rafały wychodzą także przepiękne dekoracje kwiatowe, które wierni i pielgrzymi mogą podziwiać w bazylice przez cały rok. Niezwykły talent Siostry, który jak sama mówi, jest darem Pana Boga, można podziwiać także w tegorocznej szopce betlejemskiej w Bazylice w Piekarach Śląskich.

Na zakończenie chciałbym jeszcze przytoczyć słowa Benedykta XVI zapisane na kartach książki *Jezus z Nazaretu. Dzieciństwo*. Stanowią one rozwinięcie słów *Niech będzie chwała Bogu*. Píše on tak: *Bóg jest chwalebny, jest niezaprzeczalną Prawdą, odwiecznym Pięknem. Jest to podstawowa, pocieszająca pewność naszej wiary. Jednakże - zgodnie z trzema pierwszymi przykazaniami Dekalogu - również tutaj istnieje idące za tym zadanie dla nas: przyczyniać się do tego, żeby wielka chwała Boża na świecie nie była plamiona i zniekształcana, żeby Jego wielkość i Jego święta wola było otaczane czią. Są to słowa, które w tym okresie świąteczno-noworocznym, który wciąż przeżywamy, brzmią jeszcze silniej. Niech będzie to zadanie na Nowy Rok dla każdego z nas.* ■



Fot. S. Dacy

26.01.2014.r III Niedziela Zwykła „A”

Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: «Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego. Droga morska, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci weszło światło». Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie». Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci, Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Oni natychmiast zostawili sieć i poszli za Nim. A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim. I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.



HEJ KOŁĘDA, KOŁĘDA...

Mateusz Mezglewski

Fot. S. Dacy



Kolędowanie łączy ludzi i buduje pomiędzy nimi wspólnotę. Podobnie jak celebrowane co roku Boże Narodzenie jest pamiątką zjednoczenia Boga z człowiekiem, tak śpiew kolęd stanowi sposobność, aby głębiej pochylić się nad tajemnicą tej niezwykłej bliskości, która łączy Stwórcę i Jego stworzenie... nad tajemnicą miłości, która przyjęła postać małego Dziecka... nad tajemnicą przemiany dokonującej się w ludzkich sercach pod wpływem zetknięcia z Emmanuelem – Bogiem, który jest z nami... od Betlejem po Golgotę... po wszystkie dni aż do skończenia świata.

W przeddzień Uroczystości Objawienia Pańskiego, określanej zwyczajowo Świętem Trzech Króli w auli sanktuaryjnej nasza parafialna wspólnota zgromadziła się, aby trwać w radości spotkania z Wcielonym Słowem, które zamieszkało pośród nas. W formie krótkiej miniaturowej scenicznej na podstawie tekstu K. Ćapka pod tytułem „Święta Noc” zostały przedstawione dwie betlejemske rodziny, u których św. Rodzina szukała schronienia. Pełna emocji gra aktorska i pomysły, humorystyczny scenariusz nadały temu wieczornemu spotkaniu niepowtarzalną atmosferę. Mogliśmy przez moment poczuć niemalże na sobie trud wędrujących... Maryi i Józefa.

Dopełnieniem świątecznego przedstawienia było nie co innego, jak... wspólne kolędowanie prowadzone przez chór młodzieżowy Legato przy przebojowym akompaniamencie naszego bazylikowego organisty - pana Klaudiusza Janii. Wyruszyliśmy zatem w niezwykłą podróż *Z kolędami przez wieki*, poznając historię tych pięknych utworów, a jednocześnie z wielką radością śpiewając je z pogłębioną świadomością treści, które ze sobą

niosą. Warto krótko przypomnieć niektóre z wypowiedzianych wówczas refleksji...

- Dopiero z końca XIV wieku pochodzą pierwsze zachowane u nas utwory kolędowe. Są to cztery oryginalne kolędy łacińskie Bartłomieja z Jasła (m.in. *Buccinemus in hac die*).

- W wieku XV mimo dominacji tekstów łacińskich, pojawiają się już pierwsze kolędy w języku polskim (m.in. *Chrystus się nam narodził*).

- W XVI stuleciu nastąpił bujny rozkwit twórczości kolędowej. W znacznym stopniu przyczynił się do tego wynalazek druku. Przypuszcza się, że w okresie renesansu powstało kilkaset (do czterystu) nowych pieśni kolędowych. Często pieśni bardziej znane drukowano (dla oszczędności) bez melodii, licząc na muzykalność odbiorców. Teksty kolęd możemy też odnaleźć w rękopiśmiennych zbiorach z XVI wieku. Cenny jest Kancjonał Biblioteki Kórnickiej, chociaż teksty w nim zawarte pozbawione są nut. Tu zachował się najstarszy przekaz kolędy *Anioł Pasterzom mówił*.

- W pierwszej połowie stulecia XVII ukazała się oryginalna publikacja Jana Żabczyca. Ze tego

zbioru pochodzą takie znane kolędy, jak: *A wczora z wieczora, Przybieżeli do Betlejem pasterze, Tryumfy*

- W XVII wieku zaczyna się w Polsce rozpowszechniać, zwłaszcza w obrębie klasztorów żeńskich, ciekawy, a wzruszający zwyczaj kołysania i tulenia figurki Dzieciątka. Otaczając ruchomy żłób – kołyskę, kołysząc Dzieciątko, śpiewano tklive kolędy – kołysanki. Wtedy powstały, być może, znane i piękne kompozycje, takie jak: *Lulajże Jezuniu, Jezus malusieńki, Gdy śliczna Panna Syna kołysała*. Godny uwagi jest fakt, iż Fryderyk Chopin dwukrotnie wykorzystał motyw melodii kolędowej w swoich utworach. I tak: *Lulajże Jezuniu* usłyszeć można w Scherzo h-moll op. 20, a *Jezus malusieńki* w Etiudzie cis-moll, op. 25 nr 7.

- Na przełomie XVII i XVIII wieku w twórczości muzycznej o tematyce kolędowej dominują pieśni zabarwione specyfiką życia polskiego ludu. Objawia się to w użytym słownictwie, a przede wszystkim w muzyce. Rytmu mazurka, krakowiaka, kujawiaka, poloneza wspaniale podkreślają polski charakter kolęd. Niech przykładem będą takie kolędy, jak: *Ach ubogi żłobie, Pójdźmy wszyscy do stajenki, W dzień Bożego Narodzenia, Z narodzenia Pana, Narodził się Jezus Chrystus, Oj Maluśki*, a szczególnie *Wśród nocnej ciszy i Bóg się rodzi*.

- Utwory kolędowe w XIX stuleciu, w okresie zaborów i niewoli, odgrywały niezwykle ważną rolę. Ówczesne kolędy były dla wielu twórców osobistym wyznaniem postawy patriotycznej. Spośród licznych pieśni tego okresu do dziś śpiewa się: *Mizerna cicha, Bracia patrzcie jeno, Do szopy hej pasterze, Wesołą nowinę, Dzisiaj w Betlejem, Mędracy świata, Jezusa narodzonego*.

- W wieku XX niewielu było poetów, którzy nie tworzyli tekstów kolędowych. Pisali je między innymi: Jan Kasprówicz, Stanisław Wyspiański, Leopold Staff. Wydanie *Betleem polskiego*

Fot. S. Dacy

Lucjana Rydla w Krakowie w 1906 roku stało się wielkim wydarzeniem kulturalnym i narodowym. Wprowadzenie na scenę polskich pastuszków, złego i ukaranego Heroda, a przy żłóbku przesuwający się korowód wspaniałych postaci historycznych z błogosławieństwem Bogarodzicy – przypominało o Polsce, wzmacniało wiarę w wolną Ojczyznę.

W czasie okupacji niemieckiej kolędy stały się szczególnie popularną formą muzyczną, towarzyszącą szopkom i jasełkom. Wystawiano je nawet tajnie w obozach jenieckich oraz koncentracyjnych. Podobnie było podczas stanu wojennego w Polsce w 1981 roku. Mimo wielkiego zainteresowania twórczością kolędową i powstania wielu pieśni kolędowych, XX wiek nie wprowadził do powszechnego śpiewania niemal żadnej kolędy. Jedyna to utwór *Nie było miejsca dla Ciebie*.

Wieczór kolędowy zwieńczyła wypowiedź kompozytora Jana Maklakiewicza:

„od tych śpiewów w kościele dzwoniących, na zawsze zrodziło się w moim sercu uwielbienie, umiłowanie kolęd. Całe ich piękno z tych dni dzieciństwa zabrałem z sobą w życie.

Przez nie nauczyłem się kochać wszystko co polskie, bo nigdy tak po polsku żadną modlitwą nie wymodli się Polak, jak w kolędach”. ■



02.02.2014.r Święto Ofiarowania Pańskiego „A”

Gdy upłynęły dni oczyszczenia Maryi według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. (...) A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż nie zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: „Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela”. A jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: „Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwić się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu”. Była tam również prorokini Anna (...). Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. (...) A gdy wypełnili wszystko według prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta Nazaret. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napędlając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

Fragment Ewangelii
wg św. Łukasza
2, 22-40





fot. M.Lubecka

więcej zdjęć: www.bazylikapiekary.pl

ZROZUMIEĆ LITURGIE

ks. Łukasz Grzywocz

W minionym Roku Wiary w naszej bazylice chcieliśmy głębiej zrozumieć, czym jest chrześcijaństwo poprzez lekturę Katechizmu Kościoła Katolickiego. Pogłębiać wiara musi się jakoś wyrazić, a służy temu m.in. liturgia.

Sobór Watykański II wypowiedział się o niej, że jest ona szczytem i źródłem działalności Kościoła. Stąd rozpoczynamy cykl katechez *Zrozumieć liturgię*, które mają nie tylko pomóc ją bardziej poznać, ale przede wszystkim lepiej i świadomej w niej uczestniczyć. Będziemy chcieli krok po kroku poznawać strukturę i poszczególne elementy Mszy Świętej, jak i liturgii w ogólności.

Gdy w Raju człowiek zgrzeszył przeciw Bogu, utracił zdolność bezpośredniej rozmowy z NIM. Co więcej, człowiek zaczął się przed Nim chować oraz uciekać. Ten, chcąc na powrót zbliżyć się do człowieka, zaczął go pouczać, jak należy z Nim rozmawiać. Gdy Bóg przekazał Izraelitom prawo Dziesięciu przykazań, poinstruował ich także, w jaki sposób mają Mu oddawać cześć. Partnerem nie był dla Boga poszczególny Izraelita, ale cały Naród Wybrany. Pełną wspólnotę z Bogiem przywrócił dopiero Jezus Chrystus poprzez swoją śmierć, z m a r t w y c h w s t a n i e , wniebowstąpienie i zesłanie Ducha Świętego. Odtąd każda modlitwa ma miejsce *Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie*. On zaś jest g ł o w ą Kościoła, który jest n o w y m Narodem Wybranym. Stąd, choć przychodzimy na liturgię ze swoimi prywatnymi intencjami, to jednak nie jest to nasza

prywatna modlitwa, ale modlitwa, którą do Boga zanoszą Chrystus wraz ze swoim Kościołem. Skoro więc liturgia nie jest prywatną sprawą jej uczestników, w takim razie muszą się oni dostosować do zasad, które na niej panują.

Bardzo ważnym elementem jest jedność gestów i postaw podczas Mszy Świętej. Poprzez nie wyrażamy nasze wewnętrzne nastawienie. Przyjmowane wspólnie postawy w liturgii przyczyniają się do piękna i harmonii sprawowanych obrzędów. Wpływają na kształtowanie się

wewnętrznego nastawienia uczestników.

Tworzą całość z obrzędem i modlitwą - nie są tylko e l e m e n t a m i towarzyszącymi.

Człowiek jest nie tylko ciałem, nie tylko duszą i nie tylko psychiką, ale i s t o t ą składającą się z tych wszystkich elementów.

Wewnętrznej - d u c h o w e j i psychicznej radości towarzyszy pogodny, a nie ponury wyraz twarzy. Natomiast, gdy



Postawa stojąca w liturgii

Bóg się rodzi

nas coś trapi, to nie potrafimy tego ukryć, ponieważ można to wyczytać z naszej postawy, mimiki i zachowania. Nasze ciało wyraża nasze wewnętrzne nastawienie, ale również sprzyja mu. Stąd nasz ubiór, postawy i gesty oraz nasz śpiew liturgiczny, nie tylko wyrażają nasze wewnętrzne odczucia i nastawienie, ale również pomagają je kształtować i wywoływać. Same w sobie są rodzajem modlitwy. Jakość przyjmowanych postaw świadczy o człowieku i jego przekonaniach. Nie mają one na celu zwrócenia uwagi Boga na człowieka, ale pomagają człowiekowi w kontakcie z Bogiem.

Dlatego, aby jeszcze lepiej wyrazić piękno postaw podczas liturgii w naszej bazylice i dostosować je do zasad panujących w całym Kościele katolickim wprowadziliśmy pewną zmianę. Dotychczas podczas aklamacji po Przeistoczeniu, która zaczyna się od słów *Oto wielka tajemnica wiary*, lub *Tajemnica wiary*, lub *Wielka jest tajemnica naszej wiary*, lub *Uwielbiamy tajemnicę wiary*, klęczeliśmy. Jednak natura aklamacji, do których należy także śpiew *Alleluja* przed Ewangelią, wymaga, aby podczas niej przyjąć postawę stojącą. Stąd, gdy po podniesieniu kielicha z Krwią Pańską i przyklęgnięciu kapłana rozlegnie się dźwięk dzwonka, wszyscy powstajemy, by wspólnie wspomnianą aklamację wyśpiewać.

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie. Nasza liturgia tutaj na ziemi jest udziałem w Boskiej liturgii, która nieustannie dzieje się w niebie. Wiele fragmentów Pisma Świętego jest próbą jej zobrazowania. Są to księgi prorockie Starego Testamentu, Ewangelie, a także

Apokalipsa św. Jana. Wiele tych obrazów ukształtowało naszą modlitwę. Sporo też z tych tekstów jest wykorzystywanych w liturgii. Niejednokrotnie możemy sobie to uświadomić podczas Mszy Świętej.

Na początku wraz z aniołami w niebie śpiewamy *Gloria*, czyli *Chwała na wysokości Bogu*. Początkowe słowa tego hymnu wyśpiewywali aniołowie, którzy w Betlejem zwiastowali pasterzom narodziny Mesjasza. Opis tego wydarzenia znajdujemy w drugim rozdziale Ewangelii wg św. Łukasza.

Każda prefacja kończy się tymi lub podobnymi słowami: *Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów wysławiamy Ciebie, z radością wołając*, co stanowi wezwanie do wyśpiewania *Sanctus* czyli hymnu *Święty, Święty, Święty*. Równocześnie jesteśmy informowani, że nie czynimy tego sami, ale razem z chórami aniołów w niebie. Sam tekst *Święty, Święty, Święty* pochodzi z szóstego rozdziału Księgi Proroka Izajasza. Prorok ten miał wizję Boga siedzącego na tronie, którego otaczali serafini śpiewający wspomniany hymn.

Jeśli kapłan używa najstarszej, Pierwszej Modlitwy Eucharystycznej zwanej Kanonem Rzymskim, to w pewnym momencie po przeistoczeniu głęboko pochylony wypowiada słowa: *Niech Twój święty Anioł zaniesie tę Ofiarę na ołtarz w niebie przed oblicze boskiego majestatu Twego, abyśmy przyjmując z tego ołtarza Najświętsze Ciało i Krew Twojego Syna, otrzymali obfite błogosławieństwo i łaskę*. Fragment ten jednoznacznie wskazuje na wiarę Kościoła, że nie modlimy się sami, ale włączamy się w jedną wielką liturgię, która łączy niebo i ziemię. ■

Braterstwo...
U podstaw jest przekonanie, że wszyscy jesteśmy dziećmi jednego naszego Ojca Niebieskiego, jesteśmy częścią tej samej rodziny ludzkiej i dzielimy wspólne przeznaczenie. Wypływa stąd dla każdego odpowiedzialność za działanie, aby świat stał się wspólnotą braci, którzy szanują się nawzajem, akceptują w swych różnicach i troszczą się o siebie wzajemnie. Jesteśmy także powołani do uświadamiania sobie zjawisk przemocy i niesprawiedliwości w wielu częściach świata, które nie mogą pozostawić nas obojętnymi i biernymi: konieczne jest zaangażowanie wszystkich, by budować społeczeństwo prawdziwie bardziej sprawiedliwe i solidarne.

W tym pierwszym dniu roku niech Pan pomoże nam razem kroczyć bardziej zdecydowanie drogami sprawiedliwości i pokoju. I rozpoczniemy to od swego domu! Od sprawiedliwości i pokoju w domu, wśród nas. Zaczyna się w domu, a następnie idzie się dalej, do całej ludzkości. Ale musimy zacząć w domu.

Papież Franciszek,
Anioł Pański, 01.01.2014.r



*Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie,
Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, w jedności Ducha Świętego,
wszelka cześć i chwała, przez wszystkie wieki wieków. Amen.*

26 listopada rozpoczęła się kolejna część wydarzenia, wpisanego w historię sanktuarium piekarskiego. „Święty Jan Paweł II” - dzwon, narodzony 5 X w pracowni ludwisarskiej Jana Felczyńskiego w Przemyślu, który w wigilię uroczystości Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata poświęcił metropolita katowicki abp Wiktor Skworec, został zamontowany w północnej wieży. Transport dzwonu „w górę”, jego zawieszenie oraz zaopatrzenie w nowoczesną automatykę powierzono firmie, założonej przez Antoniego Rducha.

27 listopada we Mszy św. wieczornej, której przewodniczył ks. Łukasz, uczestniczyli katecheci świeccy, skupieni przy parafii św. Wojciecha w Mikołowie. 17-osobowa grupa w sanktuarium piekarskim przeżywała adwentowy dzień skupienia. W ich intencji, jak również w intencji dzieci i młodzieży, modlił się ks. dr Mirosław Godziek, proboszcz mikołowskiej parafii.

30 listopada do MB Piekarskiej przybyła 40-osobowa grupa, którą tworzyli organiści archidiecezji katowickiej, zawierając Maryi posługę współtworzenia liturgii. Kulminacyjnym punktem dnia skupienia stała się Msza św., którą o godz. 11.30 w intencji muzyków kościelnych sprawował ks. dr Wiesław Hudek. Przed Eucharystią duszpasterz wygłosił prelekcję: „O muzycznych tradycjach sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich”.

O godz. 13.00 rozpoczęła się Msza św. sprawowana przez Kustosza sanktuarium w intencji Regionalnych Dyrekcji Lasów Państwowych. Uczestniczyło w niej ok. 80 osób, reprezentując zarządy oddziałów oraz koła terenowe Polskiego Towarzystwa Leśnego m.in. Warszawy, Torunia, Katowic. Ks. Władysław Nieszporek, w homilii, nawiązując do nurtu duchowej formacji w miejscu szczególnej obecności Maryi, podkreślił rolę osobistego zawierzenia Jezusowi Chrystusowi.

Trzecim akcentem tego dnia stał się koncert papieski: „Podążaj za mną”. Rozpoczął się tuż

po godz. 14.00. Orkiestra Symfonicznych Bydgoskich, oprócz klasycznych pieśni, darowała poezję Papieża Polaka. Na stronie internetowej profesjonalni muzycy, „wywodzący się” z Filharmonii Pomorskiej zamieścili informację: „W niezwykle urokliwej bazylice utwory wykonywane ku czci Jana Pawła II oraz napisana przez niego poezja nabrały nowego blasku”. Koncert zakończyła modlitwa litanijna do MB Piekarskiej.

1 grudnia rozpoczął się nowy rok liturgiczny. Podczas każdej Eucharystii, sprawowanej w 1. niedzielę Adwentu odczytano list pasterski biskupów diecezjalnych metropolii górnośląskiej, ogłaszający Rok Rodziny, przebiegający pod hasłem: „Rodzina miłością wielką”.

W tym dniu rozpoczęto odwiedziny duszpasterskie, czyli kolędę. Lekturę Katechizmu Kościoła Katolickiego „zastąpiono” nowym cyklem katechez mistagogicznych: „Zrozumieć liturgię”. W czasie niedzielnej, popołudniowej modlitwy Kościoła poświęcono wieńce i świece adwentowe. Zachęcono też do włączenia się w Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom.

2 grudnia, w poniedziałek 1. tygodnia Adwentu „zainaugurowano” Msze św. ku czci Bożej Rodzicielki – Roraty, które w bazylice piekarskiej sprawowano codziennie o godz. 6.30, a w piątki o godz. 16.30 i 19.00. Wzorem lat ubiegłych, w kaplicy św. Bartłomieja, wystawiono duże serce, zachęcające do dawania i dzielenia się z innymi. Tegoroczne Roraty nosiły nazwę: „uBoga droga”. Przybliżyły ludzi, którzy swoje skarby gromadzili w niebie, kierując się zasadą: „tyle masz, ile dasz”. Przez ich życie prowadził ks. Adam Zgodzaj.

4 grudnia o godz. 9.00 w bazylice piekarskiej rozpoczęła się Msza św., sprawowana w intencji górników i ich rodzin. Poprzedzona została modlitwą, prowadzoną w odnowionej kaplicy św. Barbary. Ta okoliczność stanowiła też okazję do podziękowania za ufundowanie iluminacji

światłej obiekty. Eucharystii przewodniczył ks. dziekan Władysław Nieszporek. W jej sprawowanie włączył się m.in. ks. Henryk Foik, wicedziekan, proboszcz par. NSPJ w Brzezinach Śląskich. Homilię wygłosił ks. Marian Jaromin. Podczas Mszy św. poświęcony został nowy sztandar KWK „Piekary”.

6 grudnia, w pierwszy piątek miesiąca, na adwentowe nocne czuwanie przybyły dwie parafie dekanatu piekarskiego. Podczas pierwszej części modlitwie przewodziła par. św. Stanisława z Bytomia. Jej proboszcz, ks. Jacek Spyra, sprawował też Eucharystię. Drugą część prowadziła par. św. Rodziny. Modlitwie przewodniczył wikariusz ks. Leszek Flis.

Następnego dnia w gościnę do MB Piekarskiej przybyła 45-osobowa grupa z diecezji bielsko-żywieckiej, reprezentując par. NMP Wspomożenia Wiernych w Czechowicach-Dziedzicach.

8 grudnia obchodzono uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Podczas homilii spowiednik sanktuaryjny ks. Krzysztof „prowadził” drogą Bożego piękna „przez ukazanie Maryi jako najdoskonalszego ucieleśnienia chrześcijańskiego orędzia, jako najbardziej inspirującego wzoru do naśladowania”. Po Mszy św. wieczornej udano się na plac mariacki, by „wzorem Rzymu”, jak co roku, złożyć hołd Niepokalanej.

W 2. niedzielę Adwentu po raz 14. przeżywano dzień modlitwy i pomocy Kościołowi na Wschodzie, którego celem jest wsparcie duchowe i materialne osób zaangażowanych w pracę duszpasterską i katechetyczną w krajach Europy Wschodniej, Rosji i Azji Środkowej.

16 grudnia do bazyliki piekarskiej „przywędrowało” Betlejemskie

Światło Pokoju. Tegoroczne spotkanie przebiegało pod hasłem: „Wyjdź z cienia – pokaż dobro!”. Wokół MB Piekarskiej zgromadziła się społeczność Śląskiej Chorałki ZHP wraz z Komendantem – hm. Andrzejem Lichotą. Obecność zaznaczyli przedstawiciele władz miejskich. Przekazanie płomienia światła odbyło się podczas wieczornej Mszy św., rozpoczętej o godz. 18.00. Eucharystii przewodniczył ks. phm. Piotr Larysz – Duszpasterz Harcerzy Archidiecezji Katowickiej. Homilię wygłosił ks. Krzysztof Biela, Moderator ds. Nowej Ewangelizacji. Podczas niej przypomniał misję Kościoła, akcentując posługiwanie światła. Mszę św., na której zgromadziło się ponad 120 osób, poprzedziło czuwanie adwentowe. Jednym z jego elementów stała się wspólna modlitwa różańcowa. Po Eucharystii, u stóp Wzgórza Kalwaryjskiego, przy pomniku Jana Pawła II, został tradycyjnie zawiązany harcerski krąg.

Dwa dni wcześniej, 14 grudnia, sanktuarium piekarskie odwiedził ks. Rafał Lar, kapłan posługujący w Kazachstanie, w archidiecezji Astana, proboszcz par. św. Abrahama w Szczucińsku. Następnego dnia, 17 grudnia, w bazylice piekarskiej modlili się diakoni, pobierający formację do kapłaństwa w WSSD w Katowicach, „koledzy rocznikowi” Jakuba Tomaszewskiego.

18 grudnia, podczas koncelebrowanej Mszy św. sprawowanej o godz. 18.00 szczególną modlitwą otoczono wikariusza ks. Adriana Lejtę, który obchodził rocznicę urodzin.

21 grudnia odbyło się spotkanie, zorganizowane w ramach obchodów Roku Kardynała Augusta Hłonda. Wieczornej Mszy św., sprawowanej w wigilię 4. niedzieli Adwentu, przewodniczył wikariusz bazyliki piekarskiej ks. Adam Zgodzaj. Podczas

Ów dwoisty ruch jest powodowany wzajemnym przyciąganiem. Co pociąga Boga do nas? Jest to Jego miłość ku nam: jesteśmy Jego dziećmi, On nas kocha, chce wyzwolić nas od zła, od chorób, od śmierci i zaprowadzić nas do swego domu, do swego Królestwa. «Bóg jedynie z łaski pociąga nas ku sobie, by nas ze sobą zjednoczyć» (*Evangelii gaudium*, 112). I także z naszej strony jest miłość, pragnienie: pociąga nas zawsze dobro, prawda, życie, szczęście, piękno... To wszystko nas pociąga. Jezus jest punktem spotkania tego wzajemnego przyciągania i tego dwoistego ruchu. **J e s t B o g i e m i** człowiekiem. Ale od kogo pochodzi inicjatywa? Zawsze od Boga! Miłość Boga jest zawsze pierwotniejsza od naszej! On na nas czeka, On nas zaprasza i zawsze pierwszy wychodzi z inicjatywą.

Papież Franciszek,
Anioł Pański, 06.01.2014 r.



homilii m.in. podkreślił rolę pierwszego biskupa katowickiego i prymasa Polski w koronacji obrazu MB Piekarskiej i nauczaniu społecznym Kościoła, zawartym w homiliach, listach pasterskich, przemówieniach i innych tekstach. Podczas niej poświęcony został wizerunek Sługi Bożego, który „zagości” w bocznej części prezbiterium bazyliki piekarskiej. Pogłębieniem tematyki stała się konferencja Tomasza Wróny, historyka i regionalisty oraz film, emitowany w auli sanktuaryjnej: „Prymas ze Śląska”.

24 grudnia od godz. 23.15

w bazylice piekarskiej trwało modlitewne czuwanie wigilijne, przygotowujące do Mszy św., sprawowanej o północy. Pasterce przewodniczył ks. prał. Władysław Nieszporek. Jej rozpoczęcie poprzedziło poświęcenie nowej figurki Dzieciątka Jezus, „znaczonej” symbolem Franciszkańskiej Kustodii Ziemi Świętej. Figurka, przywieziona z Betlejem, umieszczona w stajence bazyliki piekarskiej, jest darem jednej z grup, funkcjonujących w parafii: „Wieczernik modlitwy za kapłanów”.

25 grudnia, w uroczystość

Narodzenia Pańskiego, podczas homilii ks. Łukasz nawiązał do 790. rocznicy zaprezentowania pierwszej szopki w pobliżu włoskiej miejscowości Greccio. Wikariusz podkreślił, że św. Franciszek z Asyżu, uznany za jej autora, szukał sposobów, by przybliżyć ludziom Boga. Eucharystii, sprawowanej w intencji parafian o godz. 10.30 przewodniczył ks. Proboszcz. Radość z przyjścia Zbawiciela na ziemię wyśpiewano podczas nieszporów świątecznych, które prowadził ks. Grzegorz Śmieciński.

26 grudnia, w święto św. Szczepana,

pierwszego męczennika, odczytano list dziekana Wydziału Teologicznego UŚ w Katowicach. Nawiązując do Roku Rodziny, ks. dr hab. Antoni Bartoszek, m.in. zaznaczył, że w kontekście poważnych zagrożeń wobec życia rodzinnego, rodzice winni z nową mocą uświadomić sobie, że są pierwszymi i najważniejszymi wychowawcami swoich dzieci. Akcentując potrzebę cierplivej rozmowy, przypomniał zasady dotyczące wychowania

do dojrzałej i pięknej miłości.

Koncelebrowanej Mszy św. sprawowanej o godz. 10.30, której przewodniczył ks. Adrian, towarzyszył chór sanktuaryjny: „Święta Cecylia”.

27 grudnia, w święto św. Jana,

Apostoła i Ewangelisty „zainaugurowano” spotkania kolędowe grup parafialnych, które, przez posługę duszpasterzy – opiekunów, przyjmując uroczysty charakter, nawiązywały do wigilijnego wieczoru.

28 grudnia przypadało święto

Świętych Młodzianków, Męczenników. Na Mszę św. o godz. 10.00 przybyli rodzice z małymi dziećmi, którym tradycyjnie udzielono Bożego błogosławieństwa. Przewodniczył jej ks. Adam. Podczas homilii, prowadząc dialog z dziećmi, zachęcił do modlitwy w intencji obrony życia człowieka.

29 grudnia, w piątym dniu oktawy

Narodzenia Pańskiego obchodzono święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa. Podczas każdej Mszy św. odczytano słowo biskupów diecezjalnych metropolii górnośląskiej. Wskazując na zagrożenia, pasterze zaapelowali o odważne podejmowanie działań, upowszechniających prawdę o małżeństwie i rodzinie, pisząc w końcowej części: „Wszystkich wierzących prosimy o żarliwą modlitwę w intencji małżeństw, rodzin oraz wychowywanych w nich dzieci. Prosimy Ducha Świętego, aby udzielał nam nieustannie światła rozumienia i widzenia prawdy oraz właściwego rozróżniania dobra od zła moralnego. Niech w podejmowaniu tego trudu wzorem do naśladowania oraz pomocą duchową będzie Święta Rodzina z Nazaretu, w której wychowywał się Syn Boży – Jezus Chrystus”.

W tym dniu w bazylice piekarskiej odbyły się dwa koncerty muzyczne. W niedzielne nieszpory kolędowe, prowadzone przez diakona Jakuba Tomaszewskiego, wpisał się występ Dziecięc-Młodzieżowego Zespołu Regionalnego: „Piekarczanki”. O godz. 17.00 rozpoczął się koncert kolęd i pastorałek w wykonaniu Zespołu Regionalnego: „Piekarskie Klachule”. ■

STATYSTYKA SANKTUARYJNA 2013

	2013	2012
1. Komunii św. rozdzielono	303.000	316.000
2. Dzieci ochrzczono	78	85
chłopców	56	50
dziewcząt	22	35
3. Do I Komunii św. przystąpiło	82	83
w tym do Wczesnej Komunii św.	15	18
4. Sakrament bierzmowania przyjął	62	83
5. Sakrament małżeństwa przyjął	37	40
6. Odwiedziny chorych	670	511
7. Sakrament chorych przyjął	165 w tym 50 ZOL	97
8. Zmarło parafian	92	101
mężczyzn	56	56
kobiet	36	45
9. Mszy św. odprawiono	4.065	3.920
w tym za parafian	59	61
celebransów	540	489
10. Pielgrzymka majowa		
pielgrzymów	ok. 70.000	ok. 80.000
kapłanów	134	91
biskupów	8	11
rozdzielono Komunii Św.	22.000	24.000
10. Pielgrzymka majowa		
pielgrzymów	ok. 60.000	ok. 50.000
kapłanów	76	70
biskupów	6	5
rozdzielono Komunii Św.	27.000	23.000
Ogólna liczba:		
pielgrzymów	ok. 130.000	ok. 130.000
kapłanów	210	161
biskupów	14	16
11. Pielgrzymki diecezjalne	322	354
księży	375	346
pielgrzymów	21.762	24.364
12. Pielgrzymki z zagranicy:	13	18
z Czech, Niemiec, Austrii		
Białorusi, Chin, Danii, Słowacji		
Szkocji, Szwajcarii, Włoch		
księży	14	21
pielgrzymów	745	604
13. Pielgrzymki ogólnopolskie	3	
księży	11	
pielgrzymów	211	
Ogólna liczba pielgrzymek	340	374
Pielgrzymów:	152.718	154.968
Księży i biskupów	627	544

Kościół znajduje się całkowicie wewnątrz tego ruchu Boga ku światu: jego radością jest E w a n g e l i a , odzwierciedlanie światła Chrystusa. Kościół jest ludem tych, którzy doświadczyli tego przyciągania i noszą je w sobie, w sercu i w życiu. Chciałbym szczerze powiedzieć tym, którzy czują się daleko od Boga i od Kościoła, chciałbym z całym szacunkiem powiedzieć tym, którzy się lękają i są obojętni: Pan wzywa również ciebie, wzywa byś stanowił część Jego ludu, i czyni to z wielkim szacunkiem i miłością! Pan cię wzywa, szuka i oczekuje. Pan nie uprawia prozelityzmu, lecz daje miłość i ta miłość cię szuka i czeka na ciebie, który w tej chwili nie wierzysz bądź stoisz daleko. To jest Boża miłość. Prośmy Boga o radość ewangelizowania dla całego Kościoła, «posłanego przez Chrystusa celem objawiania i udzielania miłości Bożej wszystkim ludziom i narodom». Niech Maryja Panna pomaga nam wszystkim być uczniami i misjonarzami, małymi gwiazdami, które odbijają Jego światło.

Papież Franciszek,
Anioł Pański, 06.01.2014 r.



STATYSTYKA PARAFIALNA

GRUDZIEŃ 2013

ROCZKI

1. Guzewicz Maja
2. Kłosiński Piotr
3. Kempny Kacper
4. Klonowska Julia
5. Szymułka Emilia
6. Czarnecka Aurelia
7. Wostal Ertik

CHRYZTY

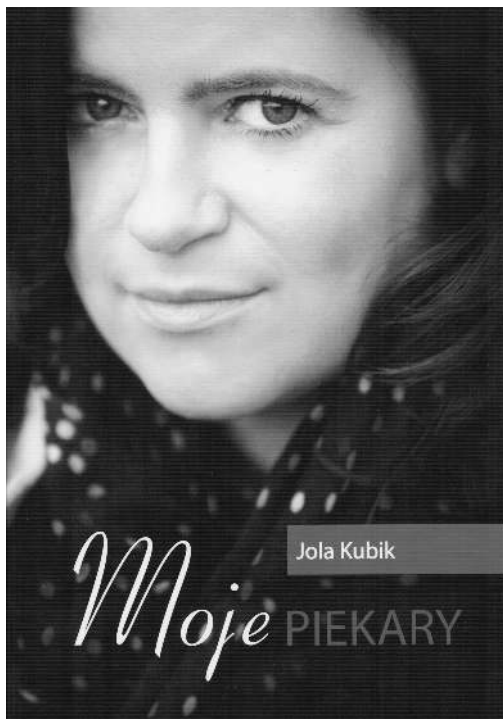
1. Bujoczek Martyna
2. Rudnicka Natasza
3. Kadłubek Natalia
4. Wicher Maria
5. Ludyga Olivier

POGRZEBY:

1. Drzyzga Ryszard I. 58
2. Mleczko Józef I. 88
3. Franielczyk Antoni. 86
4. Garbowski Mieczysław I. 67
5. Paleta Urszula I. 77
6. Ambroziak Maria I. 79
7. Dziurok Stanisław I. 70
8. Żalek Ludwik I. 62
9. Lubos Andrzej I. 65
10. Kozłowska Agnieszka I. 25
11. Sarapata Elżbieta I. 80

ŚLUBY

1. JAKSIK Wojciech – ROMALA Sabina



Książka *Moje Piekary* autorstwa Joli Kubik to pozycja zawierająca teksty poruszające tematykę związaną z miastem Piekary Śląskie, wydarzeniami i ludźmi, którzy z tym miejscem na ziemi są w jakiś sposób związani. Jest to zbiór artykułów powstałych w latach 2000-2013, które wyszły spod pióra autorki i były publikowane w lokalnej prasie, także w miesięczniku *Z Piekarskich Wież*.

Książkę można nabyć w Centrum Pielgrzymkowym.

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Łukasz Grzywocz, Katarzyna Tomaszewska.

Współpraca techniczna: Magdalena Lubecka, Stanisław Dacy.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;

Tel.: 0-32 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

E-mail: kontakt@bazylikapiekary.pl, www.bazylikapiekary.pl,

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadesłanych materiałów.

Z Piekarskich Wież Styczeń 2014

Konkurs kolęd i pastorałek

Laureaci:

1. Katarzyna Pawlik
2. Agnieszka Banaś
3. Anna Gajda

Wyróżnienie: Monika Kasprzyńska
W kategorii rodzin wyróżnienia dla
rodzin: Kuś, Lempart i Trólka



Lista uczestników:

Krzysztof Lipiński, Kaja Pasturczak, Wiktoria Pasturczak, Bianka Potempa, Alicja Iwanek, Agnieszka Pogorzałek, Szymon Giernacki, Magdalena i Mateusz Fuchs, Kasper Iwanek, Kinga Leszczyńska, Magdalena Kuś, Paweł i Dawid Czech, Weronika Wolarz, Paulina Hanzel, Magdalena Trólka, Daria Rost, Łukasz Kostur, Anna Gajda, Monika Kasprzyńska, Marta Wikarek, Katarzyna Pawlik, Hanna Siudyła, Marta Siudyła, Teodor i Aleksander Białelonis, Weronika Nowogórska, Rodzina Kuś i Lempart (Arkadiusz i Martyna, Monika i Łukasz), Rodzina Trólka, Wiktor i Julia Zoremba, Julia Więckowska, Szymon Więckowski, Agnieszka Banaś, Filip Ziębacz, Emilia Jabłońska

STAJENKI W BAZYLICE PIEKARSKIEJ

